

Tatăl, Fiul și Duhul

Sabat după-amiază

De memorat:

„Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.” (Ioan 14:26)

Evangelhia după Ioan este un mozaic de teme. Ioan evocă semnele (minunile) pentru a arăta că Isus este Mesia cel promis de profeți. El folosește o serie de martori pentru a-L proclama pe Isus drept Hristosul. Totodată folosește declarațiile de tipul „Eu sunt” pentru a-I indica divinitatea.

Toți cei trei Membri ai Dumnezeirii sunt menționați în Ioan 1 (Ioan 1:1-4,14,18,32-34). Vreme de secole oamenii au încercat să înțeleagă pe deplin natura Dumnezeirii, dar, pentru că noi oamenii nu o putem înțelege, mulți resping această idee. Câtă nesăbuintă să respingem ceva doar pentru că nu putem înțelege lucrul respectiv sau pentru că nu se încadrează în limitele înguste ale rațiunii umane!

Ioan spune că, dacă vrei să Îl înțelegi pe Dumnezeu, trebuie să privești la Isus și la ceea ce s-a dezvăluit în Cuvânt. Această abordare ne deschide o lume de relații cu totul nouă: între cei trei Membri ai Dumnezeirii, între Membrii Dumnezeirii și oameni și între oameni la rândul lor. Studiul din această săptămână are în vedere modul în care Evangelhia după Ioan Îi prezintă pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt, de data aceasta însă în contextul cuvântării de rămas-bun (Ioan 13 – 17).

Duminică, 8 decembrie

Tatăl ceresc

Evangelhia după Ioan este scrisă din punctul de vedere al narațiunii biblice în ansamblu, adică începe cu originile noastre. „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul” (Geneza 1:1). Sau: *La început, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt au făcut cerurile și pământul*. Ei sunt sursa a tot ce există. Ei au creat universul, inclusiv ființele care îl locuiesc. Pe planeta noastră a avut loc o creație specială a vieții, iar partea cea mai specială din acea creație a fost omenirea. Scopul lui Dumnezeu când a creat oamenii a fost să trăiască în armonie iubitoare cu El și unii cu alții.

Din nefericire, Lucifer a adus păcatul în această lume. Păcatul este, printre altele, o distrugere a relației noastre cu Dumnezeu. Îl prezintă greșit pe Dumnezeu. Așa că Dumnezeu a luat asupra Sa natura noastră umană pentru a restabili cunoașterea de Dumnezeu și a aduce salvare omenirii.

Cât S-a aflat pe pământ, Isus Și-a supus viața Tatălui, trăind sub îndrumarea Sa. El a spus: „Eu și Tatăl una suntem” (Ioan 10:30). „Tatăl este în Mine și Eu sunt în Tatăl” (Ioan 10:38). „Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți” (Ioan 10:37).

1. Care au fost o parte dintre rolurile Tatălui, conform pasajelor următoare?

Ioan 3:16,17

16. Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

17. Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.

Ioan 6:57

57. După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine va trăi și el prin Mine.

Ioan 5:22,30

22. Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului,
30. Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis.

Ioan 6:32

32. Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că Moise nu v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl Meu vă dă adevărata pâine din cer;

Ioan 14:10,24

10. Nu crezi că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine; ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.

24. Cine nu Mă iubește nu păzește cuvintele Mele. Și Cuvântul pe care-l auziți nu este al Meu, ci al Tatălui, care M-a trimis.

Ioan 6:45

45. În Proroci este scris: „Toți vor fi învățați de Dumnezeu.” Așa că oricine a ascultat pe Tatăl și a primit învățătura Lui vine la Mine.

Ioan 15:16

16. Nu voi M-ați ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.

Ioan 16:23

23. În ziua aceea, nu Mă veți mai întreba de nimic. Adevărat, adevărat vă spun că orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.

Aceste versete Îl prezintă pe Tatăl într-o legătură strânsă cu Isus Hristos, Fiul Lui. Tatăl are o relație strânsă cu lumea noastră și a investit semnificativ în salvarea noastră. Ce ne învață acest adevăr despre iubirea lui Dumnezeu față de noi?

Luni, 9 decembrie

Isus și Tatăl

Am fost creați de Dumnezeire pentru o relație personală cu El (Geneza 1:26,27). Cu toate acestea, din cauza păcatului, acea relație a fost afectată în mod radical. Putem vedea impactul imediat al acestei afectări în istorisirea despre grădina Eden.

2. Citește Geneza 3:7-9. Cum vezi ruptura produsă de păcat și faptul că Dumnezeu i-a căutat pe oameni, nu invers?

Geneza 3:7-9

7. Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut șorțuri din ele.

8. Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu care umbla prin grădină în răcoarea zilei: și omul și nevasta lui s-au ascuns de fața Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină.

9. Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om și i-a zis: „Unde ești?”

Intenția Dumnezeirii a fost să ofere vindecare întregii omeniri în urma acelei rupturi provocate de păcat, chiar dacă nu toată omenirea avea să accepte ceea ce Dumnezeu oferea.

Pentru a reface această relație, un Membru al Dumnezeirii S-a făcut om. Astfel, Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, manifestând gloria lui Dumnezeu (Ioan 1:14-18). Drept rezultat, omenirea a avut parte de plinătatea Sa și de harul Său. Iată ce a venit Isus să împărtășească: gloria lui Dumnezeu, pentru ca relația distrusă de păcat să poată fi restaurată, cel puțin pentru cei dispuși să accepte prin credință ceea ce li se oferea în Hristos Isus!

3. Ce speranță minunată găsești în următoarele texte? Ioan 1:1,2; 5:16-18; 6:69; 10:10,30; 20:28.

Ioan 1:1-2

1. La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.
2. El era la început cu Dumnezeu.

Ioan 5:16-18

16. Din pricina aceasta, iudeii au început să urmărească pe Isus și căutau să-L omoare, fiindcă făcea aceste lucruri în ziua Sabatului.
17. Dar Isus le-a răspuns: „Tatăl Meu lucrează până acum; și Eu, de asemenea, lucrez.”
18. Tocmai de aceea căutau și mai mult iudeii să-L omoare, nu numai fiindcă dezlega ziua Sabatului, dar și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său și Se făcea astfel deopotrivă cu Dumnezeu.

Ioan 6:69

69. Și noi am crezut și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu.”

Ioan 10:10,30

10. Hoțul nu vine decât să fure, să înjunghie și să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug.
30. Eu și Tatăl una suntem.”

Ioan 20:28

28. Drept răspuns, Toma I-a zis: „Domnul meu și Dumnezeul meu!”

„În Hristos este viață – originală, neîmprumutată, nederivată” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 530). Cu toate acestea, în calitate de Fiu întrupat care „S-a dezbrăcat” (Filipeni 2:7) de exercitarea prerogativelor Sale, Hristos, vorbind despre existența Sa pe pământ ca om printre oameni, S-a referit la faptul că posedă viața ca dar de la Dumnezeu. „Divinitatea lui Hristos este o asigurare pentru credincios că va avea viața veșnică” (*Ibidem*, p. 530). Dumnezeu nu a fost recunoscut de omenire (Ioan 17:25). Prin urmare, Și-a trimis singurul Fiu (Ioan 9:4 ; 16:5) pentru ca El, Tatăl, să poată fi cunoscut.

Într-o discuție despre cosmos, un ateu a afirmat: „În negura noastră, în toată această imensitate, nu există niciun indiciu că vom primi ajutor din altă parte pentru a ne salva de noi înșine.” Ce anume din Biblie arată cât de mult se înșală acest om?

A-L cunoaște pe Fiul = a-L cunoaște pe Tatăl

În întreaga Evanghelie după Ioan, apostolul descrie cum Isus, Fiul, face lucruri care arată spre Tatăl. Isus explică cine este Tatăl și arată care este relația Lui cu lumea noastră. Toate acestea sunt în concordanță cu Ioan 1:18, care spune că El Îl face cunoscut pe Tatăl (gr. *exēgeomai*: a explica, a interpreta, a expune). Isus face lucrul acesta în mod repetat. Cuvântul „Tată” (*patēr*) apare de 136 de ori în Ioan și de 18 ori în epistolele 1-3 Ioan, ceea ce reprezintă mai mult de o treime din toate ocurențele din Noul Testament. Cuvântarea de rămas-bun este unul dintre principalele locuri din Evanghelie unde Isus Îl face cunoscut pe Tatăl.

Isus era reprezentantul Tatălui pe pământ și a venit să aducă la îndeplinire, în trup omenesc, voia Tatălui. De fapt, Isus a spus că în toate lucrurile căuta să facă voia Tatălui, nu pe a Lui (Ioan 5:30). Aceasta poate părea la început o declarație șocantă, dar arată că Isus ca ființă umană era predat în totalitate Tatălui.

Isus a mai spus și că fusese trimis de Tatăl să Îi încheie lucrarea – salvarea omenirii – și că Tatăl Însuși dădea mărturie despre lucrarea Sa (Ioan 5:36-38).

Isus a proclamat și că Tatăl L-a trimis să slujească drept singurul prin care omenirea poate veni la Dumnezeu (Ioan 6:40,44). Tatăl vrea ca oamenii să aibă viața veșnică ce se găsește în Isus, care promite să îi ridice din morminte, la înviere.

4. Ce ne învață textele următoare despre relația dintre Isus și Tatăl? Ioan 7:16; 8:38; 14:10,23; 15:1,9,10; 16:27,28; 17:3.

Ioan 7:16

16. Isus le-a răspuns: „Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine.

Ioan 8:38

38. Eu spun ce am văzut la Tatăl Meu; și voi faceți ce ați auzit de la tatăl vostru.”

Ioan 14:10,23

10. Nu crezi că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine; ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.

23. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el.

Ioan 15:1,9-10

1. Eu sunt adevărata Viță, și Tatăl Meu este Vierul.

9. Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi.

Rămâneți în dragostea Mea.

10. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.

Ioan 16:27,28

27. Căci Tatăl însuși vă iubește, pentru că M-ați iubit și ați crezut că am ieșit de la Dumnezeu.

28. Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; acum las lumea și Mă duc la Tatăl.”

Ioan 17:3

3. Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.

Afirmațiile lui Isus despre relația Sa cu Tatăl sunt surprinzătoare. El susține că toate învățăturile Sale sunt învățăturile Tatălui; că tot ce spune a auzit personal de la Tatăl; că credința în El este aceeași cu credința în Tatăl; că atât cuvintele, cât și faptele Sale sunt toate de la Tatăl și că El și Tatăl sunt uniți în iubirea și misiunea de a salva omenirea. Ce mărturie puternică despre relația strânsă dintre Isus și Tatăl Lui din cer!

Cum s-ar schimba viața ta dacă gândurile și acțiunile tale ar exprima pe deplin voia lui Dumnezeu pentru tine?

Miercuri, 11 decembrie

Duhul Sfânt

Duhul Sfânt nu este la fel de evidențiat în Evanghelia după Ioan cum sunt Tatăl și Fiul. Cu toate acestea, rolul Său este esențial pentru succesul misiunii lui Isus.

5. Citește Ioan 1:10-13. Ce afli despre importanța Duhului Sfânt pentru convertire?

Ioan 1:10-13

10. El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut.
11. A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit.
12. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu;
13. născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.

Chiar din primul capitol al Evangheliei după Ioan vedem rolul central deținut de Duhul Sfânt. Ioan ne spune că toți aceia care au primit Cuvântul, adică toți aceia care au crezut în El, au devenit copii ai lui Dumnezeu, „născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu” (Ioan 1:13). Aceasta vine numai de pe urma lucrării Duhului Sfânt.

6. Ce ne spun următoarele pasaje despre activitățile Duhului Sfânt? Ioan 3:5-8; 6:63; 14:26; 15:26; 16:7-11

Ioan 3:5-8

5. Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște ceva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.
6. Ce este născut din carne este carne, și ce este născut din Duh este duh.
7. Nu te mira că ți-am zis: „Trebuie să vă nașteți din nou.”
8. Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.”

Ioan 6:63

63. Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață.

Ioan 14:26

26. Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.

Ioan 15:26

26. Când va veni Mângâietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.

Ioan 16:7-11

7. Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite.

8. Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.

9. În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine;

10. în ce privește neprihănirea: fiindcă Mă duc la Tatăl, și nu Mă veți mai vedea;

11. în ce privește judecata: fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat.

„Descriindu-le lucrarea Duhului Sfânt, Hristos a căutat să le insuflă ucenicilor aceeași bucurie și aceeași speranță care se aflau în inima Sa. El Se bucura că putea să-i dea bisericii Sale un ajutor atât de îmbelșugat. Duhul Sfânt era darul suprem pe care îl putea cere de la Tatăl pentru înălțarea poporului Său. Duhul trebuia să fie dat ca un agent de regenerare, deoarece, fără aceasta, jertfa lui Hristos n-ar fi folosit la nimic. În decursul veacurilor puterea răului se întărise, iar supunerea oamenilor în această captivitate satanică era uluitoare. Păcatul nu putea să fie respins și înfrânt decât prin mijlocirea în forță a celei de a treia Persoane a Dumnezeirii, care urma să vină nu cu o altă putere, ci cu plinătatea puterii divine” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 671).

Ce binecuvântare deci să primești Duhul Sfânt, care confirmă că Dumnezeu spune adevărul (Ioan 3:33)! Duhul este Cel care ne convinge de păcat, de neprihănire și de judecată (Ioan 16:8-11). Prin urmare, cheia de a cunoaște ce este corect, adevărat și bine este să ne supunem rațiunea și experiența de viață Cuvântului lui Dumnezeu, prin puterea de condamnare și de convingere a Duhului Sfânt.

Joi, 12 decembrie

Rugăciunea lui Isus

Capitolul 17 din Ioan este uneori supranumit „Rugăciunea de mare preot a lui Isus”. Acesta încheie cuvântarea Lui de rămas-bun. Hristos a venit pe acest pământ pentru ca omenirea să reintre în cele din urmă în relația personală originală cu Dumnezeu. El a îndeplinit cu devotament semnele pe care Dumnezeu I le dăduse de îndeplinit. Prin cuvinte și fapte, El L-a exemplificat oamenilor pe Dumnezeu.

Isus avea să părăsească la scurt timp acest pământ. Dorea să Își împărtășească încă o dată iubirea pentru ucenici. Voia ca ei să înțeleagă relația strânsă dintre El, Tatăl și Duhul Sfânt. Și voia să îi aducă și pe ei în aceeași relație personală pe care El Însuși o avea cu Dumnezeu Tatăl și cu Duhul.

7. Citește Ioan 17. Ce cuvinte sau expresii din acest capitol exprimă dorința Domnului Isus după o relație strânsă de iubire între El, Tatăl și ucenici?

Ioan, capitolul 17

1. După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer și a zis: „Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine,
2. după cum I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor aceloră pe care I i-ai dat Tu.
3. Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.
4. Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac.
5. Și acum, Tată, proslăvește-Mă la Tine însuși cu slava pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea.
6. Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvântul Tău.
7. Acum au cunoscut că tot ce Mi-ai dat Tu vine de la Tine.
8. Căci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M-ai trimis.
9. Pentru ei Mă rog. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia pe care Mi i-ai dat Tu; pentru că sunt ai Tăi: –
10. tot ce este al Meu este al Tău, și ce este al Tău este al Meu – și Eu sunt proslăvit în ei.
11. Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, și Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și Noi.
12. Când eram cu ei în lume, îi păzeam Eu, în Numele Tău. Eu am păzit pe aceia pe care Mi i-ai dat; și niciunul din ei n-a pierit, afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.
13. Dar acum, Eu vin la Tine; și spun aceste lucruri, pe când sunt încă în lume, pentru ca să aibă în ei bucuria Mea deplină.
14. Le-am dat Cuvântul Tău; și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.

15. Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău.
16. Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume.
17. Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.
18. Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume.
19. Și Eu însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.
20. Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor.
21. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.
22. Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una –
23. Eu în ei, și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine.
24. Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu; fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.
25. Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut; dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis.
26. Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău și li-l voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei, și Eu să fiu în ei.”

Mulți citesc Ioan 17 cu înțelesul că singurul lucru care ar conta este unitatea și iubirea. Fără îndoială, scopul lui Dumnezeu este să ne readucă într-o relație personală cu El și cu toți oamenii. Dar o citire mai atentă sugerează o legătură vitală între iubire și adevăr.

„Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat” (Ioan 17:3), nu pe Dumnezeul care am crede noi oamenii că este. „Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat [...] și ei au păzit Cuvântul Tău [...] și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit” (Ioan 17:6,8). „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul” (Ioan 17:17).

Hristos a venit cu scopul de a-L face cunoscut pe Tatăl, de a-L revela pe Tatăl. Această revelație era importantă din cauza numeroaselor concepții greșite despre Dumnezeu. Evanghelia după Ioan arată cât de în serios a luat Isus această misiune. El a reprezentat în mod

corespunzător Cuvântul și acțiunile lui Dumnezeu. Dacă adevărul nu conta, ce rost ar fi avut toate acestea?

Isus a trăit o viață plină de dificultăți, pentru ca în cele din urmă să fie respins de autoritățile religioase. El a fost tratat cu indiferență de către popor și uneori chiar de către propriii ucenici. Unul dintre ucenicii Săi L-a trădat, un altul L-a renegat de trei ori. A trecut prin încercări nesfârșite și a murit pe cruce chiar de mâna celor pe care venise să îi salveze.

Cum poți reflecta mai bine în viața ta iubirea lui Dumnezeu așa cum există ea între Isus și Tatăl?

Vineri, 13 decembrie

Un gând de încheiere

Suplimentar: Ellen G. White, Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus, cap. 73

Încercând să determine identitatea lui Isus, oponentii Săi L-au judecat după standardele oamenilor, „conform cărnii” (Ioan 8:15, BTF). Lucrul acesta este probabil chiar mai rău decât judecarea „după înfățișare” (Ioan 7:24). Aici au apelat la criteriile cărnii, ale omenirii căzute, într-o lume căzută, fără forța de convingere a Duhului (Ioan 3:3-7). Ei I-au văzut „înfățișarea” așa cum era, dar nu s-au gândit niciodată la posibilitatea că putea fi Cuvântul întrupat (Ioan 1:14). A-L privi pe Hristos printr-un set de criterii atât de limitate înseamnă a-L cântări din punct de vedere lumesc (2 Corinteni 5:16).

„Mângâietorul este numit «Duhul adevărului». Misiunea Lui este să definească și să conserve adevărul. La început, El locuiește în inimă ca Duhul adevărului și astfel ajunge să fie Mângâietorul. Adevărul aduce mângâiere și pace, în timp ce minciuna nu poate să dea adevărata pace și mângâiere. Prin teorii false și prin tradiții ajunge Satana să stăpânească mintea oamenilor. Îndrumându-i către standarde neadevărate, el le denaturează caracterul. Duhul Sfânt vorbește minții prin Scripturi și imprimă adevărul în inimă. În felul acesta demască rătăcirea și o alungă din suflet. Tocmai prin Duhul adevărului, care acționează prin Cuvântul lui Dumnezeu, Hristos Își supune poporul ales” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus*, p. 671).

Zilnic: Romani 7 – 13: Calea către Hristos, capitolul 11

Cum se numește femeia care se mărită din nou când îi trăiește
bărbatul?

Cine nu poate să-I placă lui Dumnezeu?

Pentru cine avea Pavel „o durere necurmată în inimă”?

Ce să faci dacă vrăjmașului tău îi este foame?

Cum a umblat Enoh cu Dumnezeu prin rugăciune?